

BIC โทรมาจากปารีส ฝรั่งเศส

บ่ายวันฤดูร้อนนั้น ผมตัดสินใจขึ้นไปบนภูเขา

ในเมือง อุณหภูมิขึ้นไปถึง 42 องศาเซลเซียส Calabria แบบซาอุดีอาระเบียกำลังเตือนเราว่าความร้อนแบบทะเลทรายเป็นอย่างไร เรายังไม่ได้รับเข้าเป็นสมาชิก OPEC อิตาลียังไม่ยอมปล่อยเราไป และบรัสเซลส์ก็ยื่นบิลใบใหม่มาทุกวัน แต่ละใบเรียกร้องการเสียสละครั้งใหม่

ผมห้ามตัวเองไม่ให้ครุ่นคิดถึงวิธีที่ผมใช้ชีวิตแต่ละวันไม่ได้ ผมยิ้มให้กับเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น และคิดว่ามนุษย์เปราะบางเพียงใดเมื่ออยู่ในเรื่องเล่า ในความคิด และขณะอ่านข้อความที่เก็บไว้ในโทรศัพท์ซ้ำอีกครั้ง

เพิ่งผ่านไปไม่กี่วันนับตั้งแต่คณะกรรมการทั้งหมดของ BIC France ออกจากเมืองของผม Chanel จากไปไม่นานหลังจากนั้น และไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงต่อมา เธอก็ส่งข้อความมาหาผมทาง Telegram

ข้อความเขียนว่า:

“ผู้หญิงที่โรงแรมให้เบอร์โทรศัพท์ของคุณกับดิฉัน ผู้หญิงมักแลกเปลี่ยนน้ำใจเล็ก ๆ น้อย ๆ แบบนี้กันเสมอ ดิฉันดีใจจริง ๆ ที่ได้พบคุณ และซาบซึ้งที่คุณไม่ได้ทำอย่างที่ผู้ชายส่วนใหญ่มักทำ คุณใส่ใจจิตใจของดิฉัน ไม่ใช่แค่ร่างกาย

แต่พูดกันตรง ๆ ในฐานะผู้หญิง ดิฉันเชื่อว่านี่ยังไม่ใช่จุดจบ มันไม่ใช่คำสัญญา มันมากกว่านั้นมาก และผู้หญิงไม่เคยยอมแพ้ต่อสิ่งที่เป็นไปไม่ได้

แล้วคุยกันใหม่นะคะ

รักและจูบ

Chanel”

ผมกำลังจะเก็บโทรศัพท์และหายตัวไปในธรรมชาติ ตอนที่มีสายเรียกเข้าอีกสาย

รหัสประเทศยังคงเหมือนเดิมทุกครั้ง

+33 ฝรั่งเศส

Chanel ต้องการคุยกับผม

ผมไม่ได้รับสายทันที

ที่จริง ผมรับสายตอนที่เธอโทรมาเป็นครั้งที่สี่ แต่ละสายห่างจากสายก่อนหน้าเกือบห้านาที พอดี

ผมอยากเข้าใจว่าเรื่องนี้เร่งด่วนและสำคัญจริงแค่ไหน และนี่เป็นกลยุทธ์เดียวที่ทำให้ผมวัดมันได้อย่างถูกต้อง

มันเป็นหนึ่งในความลับที่แม่ Gillette สอนผม

อย่าแสดงว่าคุณว่างเต็มที่

อย่าทำให้ตัวเองติดต่อได้ง่ายเกินไป

จงกลายเป็นสิ่งที่มีค่า แทบจะเป็นของล้ำค่า

เมื่อนั้นเท่านั้นคุณค่าของคุณจะเพิ่มขึ้น และเมื่อนั้นเท่านั้นผู้คนจะมองคุณอย่างที่ควรจะเป็น

ในที่สุด ช่วงเวลาที่จะรับสายก็มาถึง

เธอฟังดูหงุดหงิด และถามทันทีว่าผมหายไปไหนมา

มันสำคัญ

มันเร่งด่วน

เราต้องประชุมกันอีกครั้ง

แต่ครั้งนี้ เธอบอกว่า จะเป็นระดับสูงสุด

“ใครครับ?” ผมถาม “พระสันตะปาปาจากวาติกันหรือ?”

“ไม่ใช่ค่ะ” เธอตอบพร้อมหัวเราะ “คุณนี่ไม่เปลี่ยนเลยนะคะ”

คำพูดนั้นแทบจะบอกเป็นนัยว่าเธอรู้จักผมแล้ว

แล้วเธอก็พูดต่อ

“ครอบครัวที่ถือหุ้นใหญ่ที่สุดใน BIC ต้องการพบคุณ และแปลกดีนะคะ แม้แต่สำหรับดิฉันเอง พวกเธอเป็นผู้หญิงทั้งหมด ไม่มีผู้ชายเลย”

“คุณจะมาปารีสไหมคะ?”

“ผมต้องดูก่อนว่าอูฐที่ว่างอยู่ราคาเท่าไร” ผมตอบ “อีกอย่าง คุณก็รู้ว่าผมใช้ชีวิตด้วยเงินน้อยมาก”

“ดิฉันรู้ว่าคุณจะมาด้วยเหตุผลเพียงข้อเดียว” เธอตอบ

“จากการอ่านหนังสือของคุณ ดิฉันรู้ว่าคุณไม่เคยปฏิเสธผู้หญิง มันเป็นเรื่องของความสง่างาม สไตล์ และระดับ ใครก็ตามที่อ่านงานของคุณจะพบสิ่งนั้น”

“อย่าทำให้ผมหน้าแดงเลยครับ” ผมพูด “โดยเฉพาะเมื่อทางโทรศัพท์คุณไม่มีวันสังเกตเห็นมันได้ แล้วคุณอยากให้ผมไปเมื่อไรกันแน่ครับ?”

“เมื่อไรก็ได้ที่คุณต้องการค่ะ ไม่จำเป็นต้องนัดล่วงหน้า พวกเธอจะพบคุณในคาเฟ่แห่งหนึ่งบนถนน Champs-Élysées คุณสั่งเครื่องดื่มอะไรก็ได้ตามใจ”

“ผมจะจัดการเตรียมการแล้วจะแจ้งให้คุณทราบเร็ว ๆ นี้ครับ”

“ลาก่อนค่ะ”

“ลาก่อนครับ”

หลังจากวางสาย ผมนั่งคิดอยู่นาน

แต่ไม่มีความคิดใดจะเข้าถึงความจริงที่อยู่ในการดันสดของผู้หญิงที่ไม่ธรรมดาได้เลย

Ferdinando